

Bruxelles, 15. listopada 2019.
(OR. en)

Međuinstitucijski predmeti:
2018/0213(COD)
2019/0161(COD)
2018/0212(COD)

13116/1/19
REV 1

JUR 591
EUROGROUP 10
ECOFIN 873
UEM 301
CODEC 1481
CADREFIN 343

DOPRINOS

Od:	Pravna služba
Za:	Euroskupina u uključivom sastavu
Predmet:	Proračunski instrument za konvergenciju i konkurentnost: ispitivanje pravnog statusa, odnosa i učinaka ovlašćujuće klauzule i međuvladinog sporazuma.

I. UVOD

1. Sažeti pregled najvažnijih podataka o proračunskom instrumentu za konvergenciju i konkurentnost (PIKK), kako ga je 9. listopada 2019. potvrdila Euroskupina (uključivi sastav), među ostalim sadržava sljedeći tekst o financiranju instrumenta.

Discussions on an IGA, whose legal status will be explained in an annex to the summing up letter by the Council Legal Service, will continue at the level of the EWG. The EWG should submit a report covering the need, the content, modalities and the size of an IGA in due time to allow for a final decision in the context of the MFF.

An enabling clause to be included in the Regulation based on Art 175.

2. Tijekom sastanka Euroskupine (uključivi sastav) 9. listopada 2019. Pravna služba Vijeća pozvana je da pojasni pravni status, odnos i učinke ovlašćujuće klauzule, kao i međuvladinog sporazuma na koji se upućuje u sažetom pregledu najvažnijih podataka. Predsjednik Euroskupine dodatno je od Pravne službe Vijeća zatražio da u pisanom obliku izloži svoju usmenu intervenciju (kao što je navedeno i u sažetom pregledu najvažnijih podataka). Ovaj doprinos proizlazi iz tog zahtjeva.

II. PRAVNA ANALIZA

3. Svrha ovlašćujuće klauzule koja bi se trebala uvesti u predviđenu uredbu o PIKK-u odobriti je dodatne doprinose država članica proračunu Unije i izdvojiti ih za financiranje rashoda koji nastaju PIKK-om. Takvi dodatni doprinosi bili bi predviđeni kao vanjski namjenski prihod i bili bi iznimka od proračunskog načela univerzalnosti u okviru članka 20. Financijske uredbe, prema kojem svi prihodi financiraju sve stavke rashoda bez razlike. Ta bi se iznimka stoga trebala formulirati odstupajući od načela univerzalnosti, kao mogućnost za koju zakonodavac EU-a može iskoristiti diskrecijsko pravo, što pokazuju postojeće kategorije vanjskog i unutarnjeg namjenskog prihoda iz članka 21. same Financijske uredbe.

4. Međutim, Ugovorima EU-a ili aktom sekundarnog prava EU-a (kao što je uredba o PIKK-u) države članice ne mogu se zakonski obvezati na sklapanje međuvladinog sporazuma navedena u sažetom pregledu najvažnijih podataka i ne može ih se primorati da doprinose proračunu Unije izvan okvira njihovih financijskih obveza definiranih sustavom vlastitih sredstava. Stoga ovlašćujuća klauzula ne može biti temelj za pregovaranje, potpisivanje i sklapanje međuvladinog sporazuma kojim bi se države članice pravno obvezale na udruživanje i dodjelu vanjskih prihoda PIKK-u. Države članice, kao subjekti međunarodnog javnog prava, mogu same donijeti odluku o pregovaranju, potpisivanju i sklapanju međuvladinog sporazuma¹.
5. Suglasnost država članica s tim da ih obvezuju odredbe međuvladinog sporazuma stoga ovisi o njihovim nacionalnim ustavnim odredbama².

---

¹ Vidjeti mišljenje Pravne službe Vijeća (dokument 5347/19) o prijedlogu europske funkcije stabilizacije ulaganja u kojem je Pravna služba Vijeća zaključila da „pravo Unije ne može nametnuti obvezu državi članici da sklopi [međuvladin sporazum]”. U tom se mišljenju također naglašava sljedeće: „članak 175. stavak 3. UFEU-a (...) ne smije se upotrebljavati kako bi se izravno ili neizravno države članice primoralo na dodatne doprinose Uniji koji izlaze iz okvira sustava vlastitih sredstava Unije”. (točka 61.).

² Čak i ako su sve države članice europodručja u prošlosti sklopile međuvladine ugovore u području ekonomske i monetarne unije (kao što su Ugovor o ESM-u, Ugovor o stabilnosti, konvergenciji i konkurentnosti ili međuvladin sporazum o prijenosu doprinosa u Jedinostveni fond za sanaciju), ta je činjenica posljedica želje za održavanjem političke dosljednosti, a ne pravne obveze koja bi proizlazila iz Ugovora o EU-u ili sekundarnog zakonodavstva.